

Meisje in het blauw - Stevine Groenen

Met teruggetrokken ogen en een flauwe glimlach
om je lippen, kijk je in diepe verten, een wereld
zo ver weg, dat ze de mijne is.

Wat verberg je
in de plooien van je blauwzijden rok, te groot
en te deftig voor je kinderlijf? Welke pijn zit er
onder de laagjes weefsel om je frêle schouders?

Kon je zo ver kijken dat je het wist?
Je zit hier zo mooi te zijn, dit stille glanzen,
de lichtheid van een donsveer in je handen.